

Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 13. decembra rīkojums (*Giudice di pace di Taranto* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret Antonio Semeraro

(Lieta C-484/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Acīmredzama kompetences neesamība — Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Direktīva 2012/29/ES — 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālie standarti — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 49., 51., 53. un 54. pants — Goda un cieņas aizskārums — Goda un cieņas aizskāruma pārkāpuma atcelšana, ko veicis valsts likumdevējs — Saistības ar Savienības tiesībām neesamība — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība

(2017/C 086/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Giudice di pace di Taranto

Lietas dalībnieks pamatlietā

Antonio Semeraro

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Tiesas kompetencē acīmredzami nav atbildēt uz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Giudice di pace di Taranto* (*Taranto* miertiesnesis, Itālija) iesniedzis ar 2016. gada 2. septembra lēmumu.

⁽¹⁾ OV C 428, 21.11.2016.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 7. oktobrī iesniedza *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) – A/*Staatssecretaris van Financiën*

(Lieta C-522/16)

(2017/C 086/06)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: A

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai MK ⁽¹⁾ [Kopienas Muitas kodekss] 62. pants, to lasot kopā ar MKĪN ⁽²⁾ [Kopienas Muitas kodeksa Īstenošanas regulas] 205., 212., 216., 217. un 218. pantu, kā arī Regulas (EEK) Nr. 2777/75 ⁽³⁾ un Regulas (EK) Nr. 1484/95 ⁽⁴⁾ noteikumiem, ir jāinterpretē tādējādi, ka arī Regulas (EK) Nr. 1484/95 3. panta 2. punktā minētie dokumenti, kas iesniedzami muitas dienestiem, ir daļa no MK 201. panta 3. punkta otrajā daļā minētās informācijas, balstoties uz kuru tiek iesniegta muitas deklarācija?

- 2) Vai MK 201. panta 3. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka ar atbildīgo personu ir jāsaprot arī fiziska persona, kura nedz faktiski ir veikusi šajā daļā raksturoto darbību ("sniegu[si] deklarācijas sastādīšanai vajadzīgo informāciju"), nedz viņu kā uzņēmuma vadītāju var saukt pie atbildības par šīs darbības veikšanu, bet kura cieši un apzināti ir piedalījies tādas uzņēmējdarbības un tirdzniecības plūsmu struktūras izstrādē un turpmākā izveidē, kuras ietvaros vēlāk (citas personas) ir "sniegušas deklarācijas sastādīšanai vajadzīgo informāciju"?
- 3) Vai MK 201. panta 3. punkta otrajā daļā izvirzītais nosacījums "[kuras] zinājušas, vai kurām būtu bijis jāzina, ka šāda informācija ir nepatiesa", ir jāinterpretē tādējādi, ka juridiskās un fiziskās personas, kuras ir pieredzējuši uzņēmēji, nevar saukt pie atbildības par tiesību ļaunprātīgas izmantošanas rezultātā nesamaksātiem papildu nodokļiem, ja tās darbības struktūru ir izveidojušas ar mērķi izvairīties no papildu nodokļiem tikai pēc tam, kad muitas tiesību jomā atzīti eksperti bija apstiprinājuši, ka šāda struktūra no juridiskā un nodokļu viedokļa esot likumīga?
- 4) Vai MK 221. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka triju gadu termiņu nepagarina, ja pēc MK 221. panta 3. punkta pirmajā teikumā minētā termiņa beigām konstatē, ka ievadmuitas nodokļi, kas saskaņā ar MK 201. pantu ir jāmaksā, iesniedzot muitas deklarāciju par preču laišanu brīvā apgrozībā, nav tikuši iekasēti jau iepriekš tādēļ, ka muitas deklarācijā norādīta nepatiesa vai nepilnīga informācija?
- 5) Vai MK 221. panta 3. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja parādniekam ir paziņota nodokļa summa, kas jāmaksā saistībā ar importa deklarāciju, un parādnieks šo paziņojumu ir pārsūdzējis MK 243. panta izpratnē, muitas dienesti papildus šim tiesas ceļā pārsūdzētajam paziņojumam, neņemot vērā MK 221. panta 4. punktu, attiecībā uz šo pašu muitas deklarāciju var veikt pēc likuma maksājamo ievadmuitas nodokļu uzrēķinu?

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1993, L 253, 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1975. gada 29. oktobra Regula (EEK) Nr. 2777/75 par mājputnu gaļas tirgus kopīgo organizāciju (OV 1975, L 282, 77. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 1995. gada 28. jūnija Regula (EK) Nr. 1484/95, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus papildu ievadmuitas nodokļu sistēmas ieviešanai un papildu ievadmuitas nodokļu noteikšanai mājputnu gaļas un olu nozarē, kā arī ovalbumīnam, un atceļ Regulu Nr. 163/67/EEK (OV 1995, L 145, 47. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2016. gada 9. septembra spriedumu lietā T-159/15 Puma SE/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 7. novembrī iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-564/16 P)

(2017/C 086/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – D. Hanf, D. Botis)

Otra lietas dalībniece: Puma SE

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu pilnībā;